

Királyfi

2009 április 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [790](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Csak úgy süvítettek a pártus nyilak. Szinte hasították a levegőt. Ez a félelmetes fütyül? hang, még a harci lovak idegeire is hatással volt, pedig a háborúban edzett állatok már megszokhatták. A paripák kaparták patáikkal a földet, nyakukat rángatták, a zabla miatt. A pártus lovak kis alacsonyok voltak, borzosak, s most tömpe orrukkal szagolgatták a nyári levegőt.

Csak úgy süvítettek a pártus nyilak. Szinte hasították a levegőt. Ez a félelmetes füttyölő hang, még a harci lovak idegeire is hatással volt, pedig a háborúban edzett állatok már megszokhatták. A paripák kaparták patáikkal a földet, nyakukat rángatták, a zabla miatt. A pártus lovak kis alacsonyok voltak, borzosak, s most tömpe orrukkal szagolgatták a nyári levegőt. A ijjal, karddal, és fokossal is felfegyverzett katonák izgatottan néztek ifjú vezérükre. Végre Izates legkisebb királyfi megadta a jelet, s indulhatott a támadás. Megfeszültek az íjak, és az izmok. A lovak horkanását, csatakiáltást, kardcsörgést, és a fokosok koppanását mind egyidejűleg lehetett hallani. A domboldalról, ahol a király foglalt helyet nagyszámú kíséretével, kitűnően lehetett látni, a völgyben zajló eseményeket. Most pl. azt, hogy Monobazos idős királyfi serege ellentámadásba lendül, és Izates menekülni kényszerül.

-Nézze csak király apám, Izates körül zárja őket!-szólt izgatottan Emese királylány édesapjához, Adiabene pártus tartomány királyához, az őszülő Monobazoshoz. Az nem felelt semmit, csak aggódva figyelte tovább, ahogy Izates csapata ketté válva, oldalról bekeríti az őket üldöző elheséges katonákat, hogy mint egy harapófogó, összeroppantsa. Csakhogy, most nem sikerült ezt az ősi pártus hadicselt tökéletesen végrehajtani. A bekerítő hadtest egyik szárnyára kevés ember jutott, így Izates vonalait áttörték, több helyen is. Észre vette ezt a harcmezőn álló, tartalékos parancsnok, Nakeb királyfi is, és haderőt azonnal a kívánt területre irányítva, mintegy oldalba támadva az ellenfelet, és így megnyerte az ütközetet.

A katonák izzadtan, porosan, de boldogan tápászkodtak fel a földről, ocsúdtak fel a harc kavalkádjából. Mindannyian vérüket, és életüket adták volna hazájukért, és királyukért, mégis, az ilyen nyári lovas tornákat, harci játékokat jobban kedvelték, mint az igazi háborút. Fokosaikat, kardjaikat vizsgálták, hogy kicsorbult-e, lovaik nyakát csapdosták. Közben a 3 fiú, Monobazos, a legidős, Nakeb a középső, és Izates, a legkisebb, apjuk elé, a király elé siettek lóháton, a dombra. A katonák mostmár elcsendesedtek, és erőtlenül várta, hogy a királyuk melyik fiát részesíti a legnagyobb kegyben, abban, hogy még életében maga mellé ülteti a trónra. A fiúk lovaikról leszállva, már a királyi trónus előtt térdepeltek mindhárman. Monobazos király megvárta, míg a fák árnyékában egy kicsit kilihegik magukat, majd felállt, és méltóságteljes hangon így szólt.

-Fiaim! Mindhárman jól küzdöttetek, és megálltátok a helyeteket a nyári lovas játékokon. Egy háborúnak azonban, ha még játék háború is, mindig vannak vesztesei.-ezzel Monobazos fiára nézett.-Úgy látszik te inkább a lelki dolgok iránt vagy fogékonyabb. Mivel a tudományok érdekelnek, lehetőséget adok, hogy Szuzában, a mágus városban tanulj.

Kissé lehajolva, megérintette fia vállát a király, az szelíden felnézett, köszönetképpen megcsókolta, az apja kezében lévő oroszlanos kristály jogart, majd felállt, és odébb lépett. Anyja, Heléna királyné ölelte át nagy szeretettel, majd apja tanácsadói, a hét veres színű brokát ruhás mágusok gratuláltak neki.

-Nakeb fiam! Téged a hadsereg legfőbb parancsnokának nevezlek ki, te pedig Izates, fogadd el koronámat, s ülj mellém a trónra.

A legkisebb fiú meghiúsítottan nézett apjára. Tudta, hogy előbb utóbb ez a pillanat el fog érkezni, hiszen mindenki tapasztalhatta az adiabenei királyi udvarban, hogy ő, a legfiatalabb az apja kedvence, de talán túl korán érte ez a megtiszteltetés.

Még nem is vagyok nagykorú! A fivéreim eddig is nehezteltek rám, amiért én vagyok a kedvenc, és most ez a nyilvános bejelentés. Ez lázadáshoz vezethet! –gondolta Izates. Aggodalom azonban nem ültetett most ki az arcára, ebben az ünnepélyes percben. A fiatal Gáspár, már közeledett is, fehér ruhájában, szarvasagancsos fejfedőjében. Szemét a fejdíszből lelógó rojtok takarták el. Kíséretében jöttek az igricek, nézők, és a harsány. Mind a távoli Kusat városából, az Indus folyó mellől érkeztek erre a nagy eseményre. A király, és a táltos, közrefogták a még mindig térdeplő Izateset, és a domb oldalánál csörgedező kis patakhoz kísérték. Amíg két pártus lány kibontotta hajának két fonatát, a harmadik a páncéllá keményített börtört oldozta le mellkasáról. Majd az ing is lekerült. Izates tudta, hogy most a férfívá avatás szertartása fog következni, ahol neki, mint a leendő királynak, a trónörökösnek, különösen is méltóságteljesen kell viselkednie, mégis, csak arra tudott gondolni, hogy lánykezek vetkőztetik, s babrálnak a hajával. A lányok pártát hordtak, innen tudta Izates, hogy már 16 évesek elmúltak. Miközben ezen morfondírozott, a dombon álló elkövető vendégek, a völgyben pihenő harcosokkal együtt, mindkét tenyerüket, az ég felé fordítva, a nyári, déldejei naphoz fohászoltak:

Istenünk, Mithrász! Te aki megfényesíted a világot, drága napunk, erősítsd meg a mi tenyerünket a tiedből sugárzó kegyelemmel, a jó munkára, az összefogásra. Szívünket töltsd be a szeretet fényével. Adj boldog munkálkodást, okosságot, drága hazánk megtartására, hogy elpusztuljon a gonoszság sötétsége. Ezt kérjük előtted állva, feléd fordított tenyerünkkel mutatva meg önmagunkat.

A táltos, most a félmeztelen Izateshez lépett, és a beavatási szertartás megkezdéseként, hosszú haját elől, a két hajfonatot, amit az imént a lányok kibontottak, levágta. Az örvénylő víz hamar elsodorta a tincseket. Aztán a táltos két segédje, Izatesselel együtt begázolt egy kisére a patakba, és megmosták a királyfi felső testét. Ezután különféle gyógynövényekből készült olajjal kenték be a hátát. Izates kilépve a vízből, elmondta a nagykorú fiúk szokásos fohását:

- Mithrász! Adj jó egészséget nekem, mentsd meg lelkemet a haláltól, hiszen te vagy az életem szeretet.

Szülei díszes börtört nyújtottak át neki, ami ilyen ünnepen a hagyományos pártus ajándék volt. Rögtön fel is

csatolta. Egy ezüst csésze is az övhöz volt er?sítve. A csésze a pártusok felszereléséhez tartozott, akár az íj, vagy a kard. Boldogan mutatta Emese n?vérének, behúzódva az enyhet adó lombok alá.

A f?áltos most távolabb vonult, ahol egyedül elmélkedhet, mielőtt a legnagyobb áldozatot, a fehér lovat bemutatta volna Napistennek, Mithrásznak. A mágus lányok már korábban, még a színlelt csata alatt, az erdei kemencékben tüzet szítottak, tésztát dagasztottak, s mostanára már csaknem mind ki is sütötték a kis pogácsákat, amit majd a nép közt fognak kiosztani, a király pincéjéb?l származó borral együtt.

Pap Nóri

Szerz? a *Flag Polgári M?hely* tagja

Ajánló
